

[Boeck-Hansen.]

for at kunne gennemføre det Arbejde, man havde paataget sig.

Vor Mening er altsaa, at dette Forbud mod Overarbejde er skadeligt og i bedste Fald overflødigt. Vi mener, at disse Forhold kunde ordnes ved Aftale Organisationerne imellem, saaledes som det sikkert ogsaa vil ske med Lønspørgsmaalet. Vi ved jo godt, at Loven kun kunde tænkes at komme til at virke paa de Steder, hvor der ikke i Forvejen var gennemført Afspadseringsregler, eller hvor der ikke var nogen Udsigt til ad frivillig Vej at faa gennemført en Ordning, saaledes at de Tal, der kan være Tale om, maaske skal reduceres med $\frac{2}{3}$, for to Trediedele af alt dette vilde sikkert være gaaet igennem allerede for 2 Aar siden uden nogen som helst Tvang.

Og er man kommet saa vidt, at man har faaet disse Afspadseringsregler i Orden, og er det saaledes — det tvivler jeg naturligvis ikke et Øjeblik om, at Socialministeren har Ret i —, at der saa godt som alle Steder er Afspadseringsregler, tiltraadt af begge Parter, og at de ogsaa kan tiltrædes, selv om der ikke er nogen Lov, der tvinger dertil, idet man maa erindre, at der ikke kan laves nogen Overenskomst, uden at Socialministeriet anerkender den — er det saadan, er det virkelig saadan, at disse Overenskomster er gode, saa lad begge Parter frivilligt erkende det. Og det er i Virkeligheden dette, vi søger at faa dem til. Vi mener, at Arbejdsløsheden skal bekæmpes med alle til Raadighed staaende Midler, men hvis de Veje, man gaar frem ad, ikke viser sig at være heldige, tror jeg, at man hellere hurtigst muligt maa opgive dem og søge at finde anden Vej frem. Der er Arbejde nok med at faa Arbejdsløsheden bekæmpet.

Jeg henstiller meget, at man tager dette Lovforslag op til omhyggelig Gennemarbejdelse, og jeg vil senere foreslaa, at vi faar et Udvalg nedsat.

Leonhard Hansen: Det er jo en aarligt tilbagevendende Begivenhed, at vi beskæftiger os med Overarbejdsloven. Sidste Aar var der Forslag om at udsætte dens Ikrafttræden, i Aar er der Forslag om at ophæve den. Men stadig væk er der Forslag om Nedsættelse af et Udvalg til Undersøgelse af Mulighederne for overenskomstmæssige Regler for Overarbejde. Jeg er af den bestemte Overbevisning, at det er ganske overflødigt. Alle Reglerne er der nu; de er der ganske vist i Kraft af Loven, fordi Organisationerne som bekendt for-

passede Tiden. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen taler Gang paa Gang om, at det vilde være det mest rimelige og hensigtsmæssige, at man ude i Organisationerne beskæftigede sig med Spørgsmaalet, og at man opnaaede den Enighed, det var muligt at opnaa, men jeg har den Opfattelse, at Organisationerne i Almindelighed kun kan være tilfredse med, at det er sket i Henhold til Lovens Bestemmelser, idet der jo alligevel er opnaaet Regler i alle Tilfælde, som begge Parter kan være tilfredse med.

Der er nu kun gaaet knapt $1\frac{1}{2}$ Aar, og disse Overarbejdsregler volder efter min Formening intet Besvær mere Parterne imellem. Jeg tror ikke, at Parterne lader sig ophidse af de gentagne Rumlerier her paa Rigsdagen. Uanset hvor tit der vil komme Forslag om Ophævelse af denne Lov, tror jeg ikke, det anfægter de paa-gældende Parter. Man vil her have undersøgt Mulighederne for overenskomstmæssige Regler. Arbejderorganisationerne har altid været villige til at indføre saadanne Regler ogsaa inden Lovens Gennemførelse, men har som sædvanlig, naar der har været Tale om et eller andet af den Art, mødt Modstand fra ganske specielle Arbejdsgivers Side. Derfor maatte Loven til, og nu er der altsaa ved Forhandling skabt lempede og ordnede Forhold. Loven giver Adgang til ved Forhandling mellem Parterne at tillempe Forholdene i Overensstemmelse med Fagenes Tary, hvor man har ment, at Overarbejde ikke har kunnet undgaas, og de Tillemplingsregler, der er aftalt, afviger ikke meget fra de almindelige Aftaler, man ogsaa før Loven havde mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Overenskomstmæssige Aftaler var ikke ukendt før Lovens Gennemførelse, altsaa foruden dette Pres, som det ærede Medlem taler om, Loven har lagt paa de forskellige Parter. Adskillige Aftaler har man haft før Lovens Gennemførelse, de saakaldte Overarbejdsregler, men det synes, som om de, der taler heroppefra, særlig Forslagsstilleren, er noget ukendt med, hvad disse Regler gaar ud paa. Loven giver jo, som sagt, Hjemmel for Tillempling, og denne Tillempling har fundet Sted inden for alle Fag. Jeg finder Anledning til at gøre opmærksom paa de Regler, som f. Eks. er gældende i Jernindustrien, den Industri, som jeg har mit Arbejde inden for og som Følge deraf kender bedst. Man har af Hensyn til Jernindustriens Tarv været nødt til at foretage visse Ændringer, visse Tillemplinger af Overarbejdsloven, fordi der naturligvis oftere i Jernindustrien